

ДЕЛИ - ОРМАНСКИ

Курьеръ

Седмичен вестникъ за общественъ животъ, наука и информация.
Излиза всѣка седмица

Абонаментъ:
за година—50 лева;
за 6 месеца—10 лева;
единъ брой—1 левъ
Обявления:
търговски—150 лв. к. с.
приставски 1 лв. на дума

Редактира комитетъ

Д-во „ГУСЛА“

Деня на тѣгитѣ.

Посредъ пълното духовно мъртвило въ нашия градец, посредъ мрачната разединеностъ духовна на Н-пазарчани отъ два години насамъ блѣщука една слаба звѣздица; посредъ полето на нашия духовенъ животъ обрасло изобилно съ бурени и тръне, е израсло най-послѣ едно мъничко цвѣтче;—това е единичкото въ нашия край музикалното д-во „Гусла“

Основано отъ преди дѣдъ години, погити отъ самоуки музиканти, слѣдъ упоритъ трудъ Д-во „Гусла“ се обособи като единъ доста добъръ тамбурашки оркестъръ. Дружеството е живѣло и живѣе изключително отъ свои средства. Нѣколкото добри подбрани вечерни устройвани отъ дружеството сж добри оценени отъ гражданството глѣдствие на което д-вото винаги се е радвало на многобройна публика.

Напослѣдъкъ д-вото бързо закрачи напредъ въ неговитѣ програми ние вече виждаме едно по-големо разнообразие, по-голема задълбоченостъ при изпълнение на музикалнитѣ парчета и по добра техника. Виновика за това е поелиятъ отъ прѣди нѣколко месеца ржководството на Д-вото г. Вл. Тивчевъ—опитенъ цигуларъ и вещь оркестровъ ржководителъ

Окуражено отъ своитѣ успѣхи, върващо въ бъдащето и въ подкрепата на гражданството д-вото е рѣшило да се преобразува постепенно въ цигулковъ струненъ и духовъ оркестъръ. За цѣлтъта, направени сж постѣпки грѣто трѣбва, въ резултатъ на което Шум. Окр. Пост. комисия е отпуснала 10,000 лева помощъ на д-вото за покупка на инструменти

Видно е, проче, какъ отъ нищо е създадено нѣщо. Ние отъ душа се радваме на тая единственна наша културна работа, и пожелаваме на Д-вото все въ сѣция темпъ да се развива, както въ дълбочина така и въ техника и да облагородява нашия Дели орман-слухъ сегизъ-тогизъ съ приятна музика.

Кнутъ Хамсунъ

Улична революция.

За запазване на реда по улицитѣ се бѣ появила националната гвардия—пеша и конна. Щомъ тя се появи на булеварда *.* и народа я посрѣщна съ подсвирване и градъ отъ камани. Конетѣ се изправиха на задни крака, прухтяха и се мятаха на страна; народътъ къртеше асфалта по улицитѣ и го употребѣваше за метателни уреди.

Единъ човѣкъ ме попита съ нагудуване; наистина ли намирамъ, че сега е врѣме за пушене цигара. А менъ и на умъ ми не дохождаше че работата е толкова сериозна. Азъ почти нищо не разбирахъ по френски, и за това мислехъ, че мога да разчитамъ на извѣстно снисхождение. Ала човѣкътъ не можеше да се успокои и ми викаше, като жестикулираше отчаяно съ ржце:

—Революция! Революция!

Тогава азъ хвърлихъ цигарата.

Трѣбва да забѣлѣжа, че се бѣха раздвижили не само студентитѣ и художникитѣ: сега улицата бѣ излѣзла цѣлото дѣно на Парижъ—просеци, празноситници, всѣкаква сбирщина. Тѣ се събираха отъ всички краища на

града, появяваха се изъ страничните улици и се сливаха съ тѣлпата. Въ това врѣме много непредвидливи хора се лишиха отъ часовницитѣ си.

Азъ вървѣхъ увличанъ отъ човѣшки потокъ. Пресичането на булеваритѣ *.* бѣ центъръ на най-ужасна блѣсканица; тамъ царуваше пълненъ хаосъ. Дълго врѣме народътъ вършеше всичко, каквото му текне.

Отъ другата страна на Сена презъ моста мина единъ омнибусъ; народътъ го спре на площада *.*; отъ тѣлпата се отдели единъ човѣкъ, дойде при омнибуса и, като се сне шапката, каза:

—Госпожи и Господа, бждете любезни и излѣзте.

И пжтнитничитѣ излѣзоха отъ омнибуса.

Конетѣ разпрегнаха, а омнибуса, средъ радостнитѣ викове на тѣлпата, събориха по средата наулицата. Сжщата участъ постигна и слѣдния омнибусъ. Сжщо тѣй спрѣха и единъ вагонъ отъ конния трамвай, който мина отъ тамъ, и скоро на улицата отъ единия до другия тротуаръ бѣ издигната висока барикада. Всѣкакви движение по тая улица бѣ прекъснато; хората които отиваха въ извѣстно направление, биваха увличани отъ човѣшки потокъ нѣкжде далече изъ страничните улици

На края призова Божието благопожелание закрила и милостъ надъ цѣлокупния български народъ и неговия мѣджръ вождъ Борисъ трети.

Слѣдъ това братствения хоръ изпя колено-преклонно „вѣчная паметъ“ за борцитѣ при такава тишина, щото когато завърши трикратно, всѣкой ронеше сълзи и не искаше да се издигне—като че духоветѣ витаеха изъ Божи храмъ високо раззлерили македонската свобода.

Слѣдъ молебена въ черква, всички вкупомъ отидоха въ хотелъ „България“ дѣто се пи наздравица и отецъ Кирилъ каза следнитѣ думи:

Денътъ на Македония е день за обединение. День за да слѣмемъ сърдцата си и да обединимъ мислитѣ си. Да насочимъ умътъ си, силата си—духовната си сила—за свободата и обединението на Македония.

Всички подъ знамето на Македония! Никой да не остане извънъ него. Всѣки у когото тупти македонско сърдце и се вълнува македонска душа, да влезе въ редоветѣ на организацията. И старъ и младъ, и мжже и жени, и момци и моми подъ червеното знаме на нашата родна македония!

Една мисль и една идея да ни обединява—отечеството и освобождението му отъ поробителитѣ, отъ убийцитѣ на духа и на тѣлото.

Нашето дѣло е право, нашата борба е свещенна. Ние се боримъ за миръ и свобода. Никой не може да отрече тея борба. Ония, които подържатъ робството, сж врагове на мира. Тая истина свѣтътъ ще я разбере и ще ни даде право и щени помогне да разкъсеме веригитѣ на робството

ХИГИЕНА.

Оня день бѣхме свидетели на слѣдната сцена:

На помпата подъ кавака дойде единъ турчинъ за вода. Поопита се веднажъ—дважъ да извади вода, но не успѣ. Се-

или биваха задрѣстования въ дълбочинитѣ на заключенитѣ входни врати.

Мене ме влечаха по малко назадъ, къмъ гостилницата, отдѣто бѣхъ излѣзълъ. Най-полъ се озовахъ до една висока желѣзна рѣшетка, която огораждаше нѣкъкъвъ музей,—за тая решетка се заловихъ азъ здраво. Тѣлпата продължаваше да ме влачи и едва не ми изкубна ржцетѣ; но азъ се не предадохъ и съ всичка сила се държахъ за решетката. Изведнажъ се чу изтрелъ,—още единъ Паника обхвана тѣлпата; съ високъ крѣсъкъ се хвърлиха обезумелитѣ хора по страничните улици, полицията се възползва отъ тая бъркотия и се вмъкна съ конетѣ между тѣлпата, като мачкаше хора, сѣчеше на лѣво и дѣсно съ саби и преследваше бѣгащитѣ по разни посоки.

Въ тоя мигъ ме обхвана такава чувство, като че ли присѣтствувахъ на война.

Азъ сполучихъ да остана до решетката, дѣто нѣмаше вече мачканица. Нѣкакъвъ останалъ отъ тѣлпата човѣкъ дотича до менъ, едва дишещъ. Въ ржцетѣ му имаше визитна картичка, която ми тикаше и ме молеше за нѣщо. Както изглеждаше, той мислѣше, че азъ искамъ да го убия. На картичката бѣ писано: Д-ръ Иоханъ. Той стоеше предъ менъ и треперѣше

ти се тогава умника, че въ помпата трѣбва да се налѣе вода за да поеме, И какво мислите? Отива приятеля и съ олимпийско спокойствие, взема отъ стощетите до единъ магазинъ каче вода и налива въ помпата. И разбира се, помпата заработи. . . и напълни си Човѣка „чиста“ вода. А отъ поменатата по-

мпа мнозина черпяхъ вода за пиене. . . За да не се замърсява помпата, трѣбва или тя да се поправи. или пъкъ да се затвори по такъвъ начинъ щото да не може отвѣнъ да се долива вода въ нея, защото нѣкой замърсенъ сждѣ може да струва колкото нѣколко човѣшки живота.

Къмъ края на учебната година

Когато настѣпяхъ лѣтните горещини въ училището настѣпваха значителни промѣни. Желанието у ученицитѣ да учатъ отслабва и успѣхътъ се понижаваше. Освѣнъ това, въ края на учебната година започватъ да се проявяватъ повече ония ученици, които презъ годината, вместо да си учатъ уроцитѣ, прекарваха врѣмето си въ игри, закачки на другаритѣ си и нарушения на училищната дисциплина. Така на родителитѣ се налага да слѣдятъ зорко за поведението на дѣцата си—ученици въ края на учебната година.

На 14 т. м. двама ученици отъ първо отделение хвърлиха една бомбичка подъ прозорцитѣ на двата първи класове. Тая бомбичка изгърмя като пушка. Понатѣкъ Вие сами може да сждите за ефекта ѝ надъ ученицитѣ, когато тѣ, увлечени отъ своята работа въ класъ, бѣха разтресени при тоя гърмежъ. Единъ отъ учителитѣ трѣбваше да тича, да гони тия ученици, за да ги хване и доведе въ учителската стая за разпитъ. Обстоятелството че тѣ сж твърде малки не е достатъчно напълно да оправдае тѣхната не безъ зла умисль простѣпка. Ученицитѣ, даже и най-малкитѣ, сж наклонни да мислятъ, че къмъ края на учебната година, тѣ могатъ да си позволяватъ различни волности, смѣтайки че учителитѣ не сж въ състояние вече да имъ налагатъ наказания. Учителитѣ сж задължени да следятъ за поведението на своитѣ ученици и презъ ваканцията.

ХРОНИКА

Благоустройство.

Въ двора на Доп. Зем. у-ще въ градини се направи малка градина. Обаче това, което се създаде отъ човѣшката ръка, се руши отъ добитѣка. Причина за това е разградената ограда на общинския разсадникъ. Има ли смисль да се създава, когато не се пази или оградя новосъздаденото поне отъ вреди които нанася добитѣка.

Оня день напр. една свиня, най-старателно разкопаваше хубавата градина. Друга пъкъ, вѣроятно по-културна, изпълняваше по-специална длѣжностъ—обрѣщаше изъ пазаря тенекиитѣ съ смѣтъ. Оставаше само да ѝ се препаше презъ гърба лентата на червения кръстъ.

като осеновъ листь. Каза ми, че е арменецъ и че е дошелъ въ Парижъ съ научна целю. Но изобщо живѣе въ Цариградъ и е лѣкарь по професия. Азъ пощадиохъ живота му и да, же не посегнахъ на него.

Слѣдва.

На 16 т. м. друга една бомбичка се възпламени близо до прозорцитѣ на III „а“ кл. Едно малко камаче което навѣрно е било въ бомбичката, влиза въ стаята и удари си но ученика по ухото. Отъ силния гърмежъ се изплашиха ученицитѣ; нѣкои съседнитѣ сжщо изкочиха на улицата да видятъ какво е станало. Тоя пътъ виновния не е ученикъ: напусналъ е училището миналата година. Виновния бѣ заловенъ и доведенъ въ учителската стая. Ясно е, че го не ученикъ има другари въ училището които му съчувстватъ. Да, съчувствуватъ му ония, които презъ учебната година се занимаваха съ глупости, идваха въ училището само защото законътъ ги задължава; и сега съ бомби мислятъ да исплашатъ учителитѣ.

Горко вамъ глупачета неразбрани!

Родителитѣ, ако обичатъ, нека оставятъ за моментъ работата си и се замислятъ върху това, което става въ училището не само сега, а винаги родителитѣ трѣбва да бдѣтъ надъ своитѣ деца въ училището и вѣнъ отъ него.

Понякога съ ученицитѣ се случаватъ нещастия за които сжжалаятъ и ученици, и родители, и учители, преди извѣстно врѣме единъ ученикъ, като подпала една гилза напълнена съ барутъ, и получи страшна повреда на очитѣ си. За да се намалятъ тия нещастни случаи трѣбва постоянно бдение и да възпитаваме децата съ благородни човѣшки дела, а не съ празни приказки.

Учитель.

Произшедстене въ с. Памукчи.

На 17 т. м. кобиларя Ахмедъ Салиевъ си е игралъ съ пушката на полския пазачъ. Тамъ билъ и Акифъ Шакировъ. При тѣхъ били и още нѣколко козарчета. Ненадейно пушката грѣмнала. Раненъ е Акифъ Шакировъ въ бедрото. Костта е натрошена отъ бердановъ куршумъ. Ранения е отнесенъ въ въ болницата на лечение. Наранителя е задържанъ.

На 16 т. м. отъ голѣма група съпартизани отъ града ни и селата бѣ изпратенъ новоизбрания отъ нашата околия нар. предст. **П. Стояновъ**. отъ изпращачитѣ бидоха поднесени букети и се казаха добри благопожелания. Г-нъ стояновъ благодари на депутацията и обеща, че ще употреби всички усилия за да оправдае доврѣието на избирателитѣ си.

При посѣдния дъждъ въ с. Хърсово е падналъ силенъ грѣмъ. Нумератора на телефонната станция е изгорялъ, два телеграфни стѣлба сж натрошени до основитѣ. Човѣшки жертви нима.

Колари!

Въ магазина на Александаръ Донева и синъ гр. Нови-пазаръ ще намерите първокачественни осенови, дѣбови и букови ободи. Осенови главини. Всѣкъкъвъ видъ сурово желѣзо, като: Шини, налжкъ, обло, квадратно, чемберлика и др. Бои и безири подъ конкуренцията

Столари!

Въ магазина ще намерите липови, крушови и черешови талпи.

КАУЧУКОВИ И МЕТАЛИЧЕСКИ ПЕЧАТИ

ПОРЦЕЛАНОВИ

ПОРТРЕТИ ЗА НАДГРОБНИ ПЛАМЕТНИЦИ

и всичко което спада въ фабриката на ГРАВЬОРСТВОТО и ПЕЧАТОРЕЗАЧЕСТВОТО художественно, солидно и евтино, си поръчайте при:

РАДЕВЪ & ВЪЛЧЕВЪ—Н.Пазар

ПРОДАВА

СЕ

Ливада ведно съ сѣното

Може по отделно.

Справка редакцията.

Едно мило изпращане.

На 16 Юний т. г. Ново-пазарци за прѣвъ пътъ отъ 25 години насамъ прѣживяха единъ голѣмъ празникъ. Тѣ бѣха щастливи да изпратятъ свой прѣставителъ за XXII обикновено Народно Събрание въ лицето на бившия Варненски кметъ, многууважаемия Господинъ Петъръ Стояновъ.

На гара каспичанъ една група отъ 30 души начело съ Околийския Началникъ посреща своя избранныкъ идвайки отъ Варна на пътъ за София, за да му пожела добър пътъ и отлични успѣхи въ бѣдѣщата му дейность.

Околийския началникъ Борисъ Коларовъ поднасяйки единъ скромнъ букетъ отъ свое и това на околията име произнесе следнитѣ слова:

Честний и доблестний общественникъ, Ново-пазарци! особено щастливи се чувствуватъ въ настоящия моментъ, че за прѣвъ пътъ въ Вашето лице итсински свой прѣставителъ на забравенъ край да го представлявате въ настоящата камара.

Ново-пазарци рачитатъ твърде много, че Вие не ще пожалите нито трудъ, нито средства да въздигнете въ всѣко отношение тоя забравенъ и изоставенъ край. Нека за дѣлата Ви, като награда да Ви служи възната признателность на населението. Ние които познаваме Вашата душа считаме, че за Васъ не ще има по-голѣма награда отъ да Ви бждемъ бждемъ винаги признателни. На добъръ пътъ уважаеми Г-нъ Стояновъ и отлични успѣхи въ предстоящата Ви трудна, но благородна работа.

Слѣдъ това отъ името на градската организация бѣше поднесенъ букетъ отъ Г-нъ Илия х. Марковъ, слѣдъ което влака потегли за София, като оставя на жаленъ сърдцата и на избранныка и на приятелитѣ.

БЛАГОДАРЕНИЕ.

Постѣпкитѣ направени отъ Г-нъ П. Стояновъ, за корекция на рѣката е наредено 100 души редовни трудоваци работящи въ Върбѣшкия балканъ да бждатъ командировани на работа тукъ. Наредено е така сжщо да се снее планъ на коритото на рѣката отъ с. Клисѣджикъ до града ни. Издействано е да бждатъ отпущени 5.000 лева за поправка градскитѣ чешми отъ Шум. Окр. Пост. коминия.